

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὅγδοον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν' στὴν γῆν τῶν Παρθενῶγων.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἐνθακόσ' ἀκόμα,
ἔλοι τὴν Ἀνδρῶσι θάχουνε' στὸ στόμα.

Πέμπτη τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ δεκάτῃ,
κι' ἐνοπλὰ συνταράσσονται τὰ κράτῃ.

Χίλια κι' εἰκοσιπέντε καὶ διακόσα,
καὶ ξίφος ἀκονίζεται καὶ γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολὴ ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ᾶ γ κ α ε ἶ ν α ἰ μόνο
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ᾶ γ κ α καὶ σ τ ὸ χ ἔ ρ ι

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελιπτῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποῖος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Τῆς Σημαίας κι' ἄλλη προσβολὴ μεγάλη.

Τὰ παλῆσκυλα καὶ πάλι τὴν γαλάζια τὴν κυτοῦν,
κι' οἱ προστάται σιωποῦν.

Μὰ παράπονο κανένας σὲ κανένα μὴν εἰπῇ
καὶ γιὰ τούτῃ τὴν ἄντροπῇ.

Ὅχι κάτω τὰ κεφάλια,
μὴ σὲ ξένους παρακάλια,
μὴ καὶ τώρα τεμενάδες
στοῦ Μωχάμετ τοὺς φονιάδες.

Μοναχοὶ σας δίχως λέξι καταπίνετε χολαῖς
καὶ γιὰ τούταις τῆς καινούριας τῆς Σημαίας προσβολαῖς.
Κι' ἂν γιὰ κάποιο σύμβολό σας τὸ πανί της προσκυνᾷτε
τὸ κουρέλιασμα μονάχα τοῦ συμβόλου μὴν ξεχνᾷτε.

Ἐξέγερσις Σαμιῶν ὕπὲρ τῶν προνομίων.

Φ.— Φεύγω, Περικλῆ, στὴ Σάμο...

Π.— Τί νὰ κάμῃς;

Φ.— Τί νὰ κάμω;
Καὶ λοιπὸν δὲν ξέρεις, βῶδι,
πῶς σηκώθηκαν' στὸ πόδι
κι' οἱ Σαμιώταις πέρα πέρα.

Καὶ κυτοῦνε' στὰ καλά
τὸν Στρατὸ τὸν Τουρκαλᾶ
καὶ τοῦ πέρουν τὸν ἄερα;

Τοὺς Σαμίους χαιρετῶ
κι' ἤθελα νὰ τοὺς συνδράμω...

Περικλῆ, σὲ παραιτῶ
καὶ τὸ στρίβω γιὰ τὴν Σάμο.

Τὸ ποδάρι της πατεῖ
καὶ προνόμια ζητεῖ,
σφραγισμένα μὲ σφραγίδα τῶν μεγάλων προστατῶν,
ὁποῦ μόνον τὸνομά των προκαλεῖ τὸν ἐμετόν.

Ἰπὸ σκῆπτρα σκύλων ξένων
χρόνους μαρτυρεῖ καὶ ρέβει,
καὶ προνόμια γυρεῖ
συνθηκῶν ἐγγυημένων.

Καὶ φρικτοὶ κατακτητὰι
καὶ προστάτ' ἐγγυηταῖ
τῆς φωνᾶζοντες ἄντε χάσου
μ' ὅλα τὰ προνόμιά σου.

Ὅσο ζῇ καὶ δρᾷ καὶ πᾶσχει' στὸν πλανήτην ἀνθρωπότης
δὲς' ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ γίνῃ Μερσουλιάνος κι' ἀδελφότης.
Ὅπου Μουχαμέτ Προφήτης καὶ βράχ' τῆς Φατουμάς,
γέλα τὴν ἰσονομίαν,
γέλα τὴν ἰσοτιμίαν,
καὶ μὴν παύῃς μὲ τυράννους στυγερούς νὰ πολεμᾷς.

Ὁ Σοφρούλης ὁ Σαμιώτης ἔγῃκε πολεμάρχος πρώτης.

Φ.—

Φεύγω τώρα γιὰ τὴν Σάμο...
Περικλῆ, σὲ παραιτῶ

να κυλέσαι πάντα χάμω
σάν σκουλήκι κι' έρπετό.

Πάω πάω να συνδράμω τούς γενναίως μαχομένους...
τὸν θυμάσαι τὸν Σοφρούλη, ποῦ σὲ χρόνους περασμένους
παίζαμε μαζί του μάους, κι' έπερνούσαμε στὸ σπῆτι
τᾶλησμύνητα τὰ βράδια,
κι' έκανε κι' έκεῖνος χᾶδια
εἰς τὸν Γκιούλ τὸν μακαρίτη;

Τὸν θυμάσαι, βρε' βουβάλι,
ποῦ μ' αὐτὸν χωρὶς παράδες
μὴ βραδεῖα τὸ Καρναβάλι
έγῃκαμε καὶ μασκαράδες;

Τὸν θυμάσαι, ποῦ μᾶς ἦτο σὲ παιχνίδια συνεργός,
κι' έφυγ' έπειτα στὴ Σάμο κι' έγινε Πρωθυπουργός;
Τὸν θυμάσαι, ποῦ κι' έκεῖ πιάστηκε με' τὸν Κοπάση
καὶ σὲ θάνατον αὐτὸς τὸν έδωκε μετ' ἄλλων,
καὶ τὸν ἴδαμε ξανά στὴν Ἀθήνα νὰ κοπιάση
καὶ νὰ φεύγῃ τὴν ὀργὴν αἰμοδόρων Καννιδαίων;

Τὸν θυμάσαι, Περικέτο, ποῦ σ' εὗρηκε Παρθενῶνα
καὶ γεροντικὸ κουφάρι,
κι' έπαιξε μαζί μας πόκερ καὶ τὸν περσυνὸ χειμῶνα,
κι' ἤθελε νὰ μᾶς μπλοφάρῃ;

Π. — Τὸν θυμοῦμαι καὶ πολὺ,
κι' ἀναμνήσεις προκαλεῖ
τὸ νομά του, Φασουλῆ.

Φ. — Ἐλαιοπὸν αὐτὸς ὁ δλάμης
εἶναι τώρα καπετάνος,
ποῦ τὸν τρέμει κι' ὁ Σουλτάνος
κι' αἱ προστατίδες Δυνάμεις.

Π. — Τί μοῦ λές, ἀγαπητέ;
Φ. — Τὸ περίμενες ποτὲ
πὼς θὰ γίνῃ κι' ὁ Σοφρούλης, ὁ δεινὸς ποκεριστής,
φοβερὸς πολεμιστής;

Π. — Δὲν ἐπίστευα κι' ἐγὼ
πὼς θὰ ψάλλ' ὀπλαρχηγὸ
τὸν Σοφρούλη τὸν καυμένο
καὶ τὸν ἐπικηρυγμένο.

Φ. — Ἐπερίμενες, μωρὲ
πρωτοβλάκα με' πατέντα,
πὼς θ' ἀφήσῃ καὶ τὴν κέντα
καὶ τὸ φουλ καὶ τὸ καρρέ,
καὶ θὰ πάρῃ τὸ τουφέκι
κι' ἀντιμέτωπος θὰ στέκῃ
σ' Εὐρωπαίους κηδεμόνας
καὶ σὲ Τούρκους Ἡγεμόνας;

Π. — Τί παράξενα συμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον, ἀδελφέ μου,
ἔνας πρὶν ἀρχαιολόγος ἐπὶ κεφαλῇ πολέμου.

Φ. — Περικέτο μιγοχάφτη,
πῆγε μες' στὴν Ἰκαριά,
καὶ μαζί μ' αὐτὸν ἀστράφτει
Κρητικὴ παλληκαριά.

Νὰ καὶ βράκα Κρητικὴ
με' τούς μαχητὰς ἐκεῖ,
κι' ὁ Σοφρούλης με' Σαμιώταις καὶ με' Κρητικούς ἀντάμα
παίζει τώρα μέγα δράμα.

Ἐκδικεῖται τόσαις πίκραις καὶ φαρμάκισα τοῦ Κοπάση
με' τουφέκι, με' σπαθί,
καὶ χυμᾶ' στὸ Καρλόδασι,
καὶ χυμᾶ' καὶ στὸ Βαθύ.

Καὶ με' Κρητὰς καὶ Σαμίους
πέρνει σθάρα τούς δημίους,
Περικέτο μου μπουρμᾶ.

Δίνει δυνατὴ σπαλιόρα
καὶ μ' ἔφ' ὅπλου λόγχην τώρα
κατὰ Τούρκων ἐξορμᾶ.

Τούτος ὑπὲρ προνομίων
ἀλαλάζει τὸν Σαμίον,
τούτος στέλλει κι' οὐλτιμάτου με' Σαμιώτικο μπουρί
στῆς Τουρκίης τὸν Ἡγεμόνα, τὸν ἐφέντη Βεγλερῆ.

Παραγγελίαις τοῦ Φασουλῆ στὸν σύντροφό του τὸν προσφιλή.

Φ. — Εἴφος ζωσε μοῦ στὴ μέση
κι' ἔλα, φίλε μου, καὶ σύ...
δὲν εἰξεύρεις πὼς μ' ἄρσει
τὸ Σαμιώτικο κρασί.

Πρὸς ἀγῶνα σπεύδω νέον,
καὶ κρασί ρουφῶ τῆς Σάμου
στὴν ὑγείᾳ τῶν Ἀθηναίων,
ποῦ τούς ἔχω σὰν χρυσᾶ μου.

Φεύγω φεύγω...

Π. — Ποῦ θὰ πᾶς;
Φ. — Σὲ πολέμων ἀστράπας.

Κι' ἂν τὸ κάζο δὲν τελεώσῃ καὶ τοῦ Γάλλου τοῦ Ζενέ,
ποῦ κι' ἐμᾶς ἐδῶ ταραττεῖ
καὶ τὰ γείτονα τὰ κράτη,
καὶ τὸν κάθε κουενέν.

Κι' ἂν γι' αὐτὸ, τεμπελχανᾶ,
γίνεται ψιλὴ κουδέντα,
κι' εἶναι λίαν πιθανὰ
κι' ἄλλα προνουσιαμέντα.

Κι' ἂν γενῇ κακὸ μεγάλο,
κι' ἂν τὸν πιάσῃ καὶ τὸν Γάλλο
τὸ Φραντζέζικο μπουρί.

Κι' ἂν καιρὸν δὲν κατατρίψῃ
κι' ἄλλὰ Γαλλικὰ τὸ στρίψῃ
μὰ καὶ δῶ γιὰ τὸ Παρί.

Κι' ἂν οἱ Γάλλοι προσφιλεῖς
ἅλῃς τῆς Ἀποστολῆς
δὲν μ' ποροῦν νὰ συμφωνήσουν με' τὰ νέα καθεστῶτα
καὶ με' τὰ δικά μας χνῶτα.

Κι' ἂν ἀφήσουν ἐκκρεμεῖς
πολλαπλᾶς διοργανώσεις
κόπων κι' ἐργασίας τύσης.

Καὶ μεθ' ἄλλης τῆς τιμῆς
παραιτήσουν καμμιὰ μέρα
τῶν ἀρμάτων τὴν μητέρα.

Κι' ἂν ἡ νέα μας Ἑλλάς
σκούξῃ στὰς Ἀποστολάς
κατευόδιο σας καλὸ.

Κι' ὅσο γιὰ διοργανώσεις
θέλω τὰς δικάς μου γνώσεις,
τὸ δικό μου τὸ μισθό.

Κι' ἂν κυττάξῃς πὼς στὸ τέλος
πῆρε πόδι κάθε μέλος
καθεμιᾶς Ἀποστολῆς
μετὰ θλίψεως πολλῆς.

Καὶ σὰν δῆς, βρε' Περικέτο, τούς Ρωμηούς τούς ἐξαιρέτους,
ποῦ σὲ κάνουν νὰ γελάς,
κατὰ πάντα χειραφέτους
ἀπὸ τὰς Ἀποστολάς.

Καὶ σὰν δῆς ἡ Ρωμηοσύνη πὼς δὲν πέρνει σὰν καὶ πρῶτα
μήτε χρῆματ' ἀπὸ ξένους, μήτε γνώσεις, μήτε φῶτα.
Καὶ σὰν δῆς ἡ Ρωμηοσύνη μετὰ τόσα ξαφνικά της
καὶ μετὰ σειρὰν ἀγώνων
πὼς περιορίσθη μόνον
ἐντὶ δικῆς της τούς παράδες καὶ στὰ φῶτα τὰ δικά της.

Γράψε μοι γι' αὐτὰ γραφὴ
νὰ φουάξω, νὰ κορώσω,
καὶ με' μιὰ χαρὰ κρυφὴ
στὸ μεθύσι νὰ τὸ στρώσω.

Κι' ἂν παρ' ὅλας τὰς δέσεις
καὶ τὰς τόσας ἱκεσίας
ἐπιμέν' εἰς νέας πτήσεις
ὁ Λευτέρης ὁ Μεσσίας.

Κι' ἂν, φιλάττη κεφαλῇ,
θέλῃ τοῦτος νὰ πετάξῃ,
ποῦ τὸν ἔχουνε πολλοὶ
νὰ μὴ βρεῖξῃ, νὰ μὴ στάξῃ.

Κι' ἂν ἰδοῦν πυγμαῖοι νάνοι
πὼς τὴν πτήσιν θὰ τὴν κἀνῃ
μες' στὴν τόση φασαρία.

Κι' ἂν τοῦ κύλλῃσε μεράκι
τοῦ κυρίου Λευτεράκη
γιὰ τὴν ἀεροπορία.

Κι' ἂν εἰς τὸν αἰθέρ' ἀπάνω
τὸν κυττάξετε χαζοί,
κι' ἂν θὰ πάρῃ στὸ διπλάνο
καὶ τὸν Κλέαρχο μαζί.

Γράψε μοῦ το, χασομέρη,
ν' ἀνυμνῶ τὴν ἐποχὴ μου,
καὶ μαζί με' τὸν Λευτέρη
νὰ πετάξῃ κι' ἡ ψυχὴ μου.

Κι' ἂν κανέναν, Περικέτο, χωροφύλαξ ἐν στολῇ
κατὰ τούς κειμένους νόμους
ἐλευθέρως μες' στοὺς δρόμους
θέλῃ νὰ πυροβολῇ.

Κι' ἂν μοιραίως στὸν ἀέρα
ρίχνῃ συμπάρα, χλεμπονιάρα,
κι' ἂν μοιραίως καμμιὰ σφαῖρα
κάποιοι συμπολίτην πάρῃ.

Κι' ἔπειτ' ἀπὸ τόσους ἄθλους τάξεως μοναδικῆς,
ποῦ σασιίζουν κατ' αὐτὰς
καὶ τούς διοργανωτὰς
νέας Χωροφυλακῆς,

ἂν ἀκούσῃς νὰ φωνάζουν διοργανωταὶ φρατέλοι:
μὰ περὶ τούς ἤλθε τώρα νὰ μᾶς φέρουν ἀπ' ἐκεῖ;
μὰ περὶ νὰ μᾶς εἰποῦνε διοργανῶσι πὼς θέλει
μία τέτοια τῆς Γραισίας τζόγια Χωροφυλακῆ;

Κι' ἂν ἰδῇς καὶ τούς φρατέλους τούς ὀργανωτὰς στὸ κέφι,
καὶ κουμπούραις καμμιὰ μέρα
ν' ἀμολάρουν στὸν ἀέρα,
καὶ νὰ σκούζουν ὦχ! τὰ δρόφι,
σὲ παρακαλῶ καὶ τοῦτο,
Περικέτο, γράψε μοῦ το.

Κι' ἂν δῆς καθὼς στὸν Βῆλο, μωρὲ χοντροκεφάλα,
Συνέδρια νὰ γίνουν τῆς Γεωργίας κι' ἄλλα,
κι' ἂν με' τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Μιχαλακοπούλου
πεισθῇς πὼς θὰ λυθοῦνε κι' ὅλα τὰ γροτικά,
καὶ πὼς θ' ἀλλάξῃ ἡ τύχη κάθε χωριάτη δούλου
καὶ δράματα θὰ λείψουν πολὺ σπαρκατικά.

Κι' ἂν δῆς πὼς ὅσοι νέοι δὲν γίνουν Ἰπουργοὶ
θὰ πάρουνε τὴν τσάπα νὰ ζοῦν ὡς γεωργοί,
κι' ἂν δῆς ὅτι θὰ πύξουν κι' οἱ ῥήτορες ν' ἀργοῦν,
κι' ἀντὶ γλωσσῶν ρεβέθια,
κουκιά καὶ κολοκύθια
θὰ μᾶς καλλιεργοῦν.

Κι' ἂν πέσῃ στὸς Ρωμηούς καὶ τοῦρανοῦ τὸ μάνα,
κι' ἂν γίνῃ γεωργὸς
καθένας ἀπεργός,
καὶ βγοῦν ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ὑδροαεροπλάνα,
παρακαλῶ καὶ τοῦτο
ἀμέσως γράψε μοῦ το.

Κι' ἂν εὗρῃ κι' ὁ Διομήδης ὅπως τὸν Κορομηλά
περισσεύματα πολλὰ,
κι' ἂν ἰδῇς κι' ὁ Διομήδης πὼς πηγάζει στὸν Περαία
μοναχὸς ἡ με' παρῆα,
γιὰ νὰ δῇ τοῦ παχυμνήτου Τελωνείου τοῦ τὸ χάλι
καὶ κατόπιν νὰ γυρίσῃ στὴν πρωτεύουσά καὶ πάλι.

Καὶ με' τούς ἀεροπόρους
τούς πολλούς καὶ διαφόρους

ἂν κυττάξης πῶς πετοῦν' στὸν ἀέρα καὶ λεφτά,
σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ μοῦ γράψης καὶ γι' αὐτά.

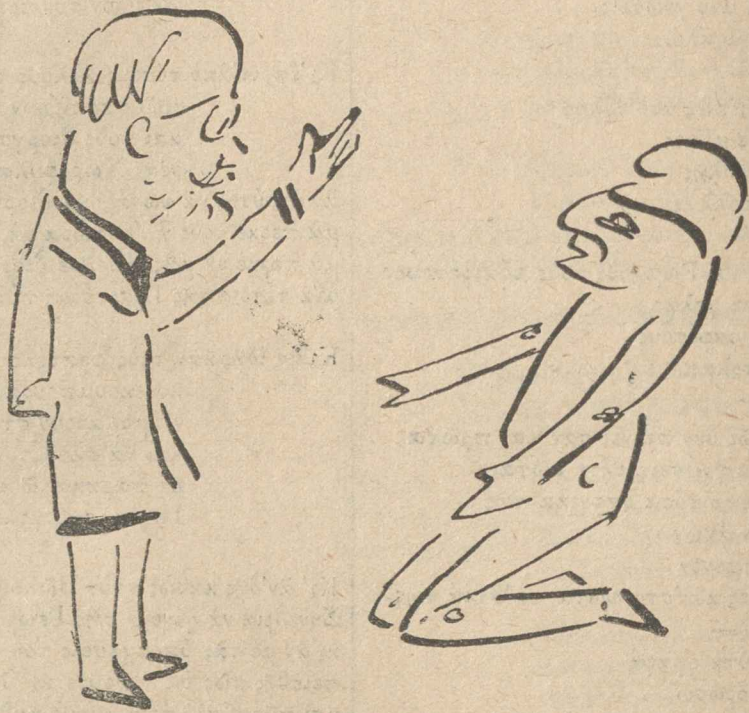
Κι' ἂν ἀνεύρουν κι' ἄλλο πτώμα
καὶ χωρὶς κεφάλι σῶμα
σὰν κι' ἐκεῖνο, ποῦ τὸ βρῆκαν εἰς τὸ ρεῦμα κάποιου δρόμου,
γράψε μου το νὰ σοῦ στείλω νὰ τοῦ βάλῃς τὸ δικό μου.

Κι' ἂν ἀκούσης νὰ σημάνη κώδων φοβερῶν κινδύνων,
καὶ σὰν ὅθι νὰ κιτρινίζουν τόσοι Σάβλων Ἑβραῖοι,

καὶ σὰν μάθης γιατί' πῆγε κι' ὁ Σοζόνωφ' στὸ Λονδῖνον
καὶ πῶς μίλησε καὶ τοῦτος' στὸν σέρ' Ἐδουαρδ τὸν Γκεῦ,

Κι' ἂν πεισθῇς πῶς ἀληθεύει μὲς' στὰ γεγονότα τᾶλλα
πῶς σεπτὸς Ἀρχιμανδρίτης
'στὸν βωμὸν τῆς Ἀφροδίτης
τᾶψῃς μὲ μιὰ δασκάλα,
γράψε μου κι' αὐτὸ τὸ νέο, Περικλέτο φαμελίτη,
νὰ χαρῶ γιὰ τὴν δασκάλα καὶ γιὰ τὸν Ἀρχιμανδρίτη.

Φεύγω φεύγω γιὰ τὴν Σάμο μὲ μπουρὶ πολεμικό...
Π. — Μὰ πρὶν φύγῃς, πολεμάρχε, δέξου μιὰ' στὸ ψυχικό.

Φασουλὴ γονυκλισία πρὸ τοῦ Κρητικοῦ Μεσσία.

Κι' ἐγὼ μετὰ δακρύων δέομαι ταπεινὰ
νὰ μὴ μᾶς κάνῃς πτήσεις καὶ σήμερα ξανά.

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει
τὸ θάρρος τοῦ Λευτέρη,
καὶ τότε πευφημήθη' στὴν πρώτην σου τὴν πτῆσιν
καθ' ἥπασαν τὴν κτίσιν.

Κι' ἐξ ἐγγυρίων θαυμαστῶν κι' ἄλλοδαπῶν καλῶν
γνωρίζομεν, Πρωθυπουργέ, πῶς εἶς' αἰθεροβάμων,
Σωτὴρ ὑψιβρεμέτης
καὶ νεφεληγερέτης.

Καὶ μέσα κι' ἐξω σ' ἐξυμνοῦν ὡς θάρρους κολοσσόν,
καὶ μ' ἄλλας ἀρετάς
ἀπέκτησες ἐκ περισσοῦ καὶ τοῦτο τὸ προσόν
ἀφόδως νὰ πετᾷς.

Μὰ σήμερα, ποῦ φαίνονται σὰν σοβαρὰ τὰ πράγματα,
θερμῶς κι' ἐγὼ παρακαλῶ ν' ἀφήσης τὰ πετάγματα,
ἀφοῦ καὶ δίχως νὰ πετᾷς ὡς ἀετὸς θαυμάζειςαι,
μὰ κι' οὐρανοκατέβατος Μεσσίας ὀνομάζειςαι.

Παραίτησε πρὸς τὸ παρὸν ἀεροκοπανίσματα
κι' ἀεροθεραπείας...
προσγειωμένος ἄκουσε τοῦ Μπέρτχολδ τὰ σκλιπίσματα
'στὰς Ἀντιπροσωπείας.

Λυπήσου καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς Ἀνορθωτάς,
ποῦ σὰν λαγωνικὰ φερμάρουν Ὑπουργεῖα,
ἀλλοιῶς, ἂν κάθε τόσο' στὰ σύννεφα πετᾷς,
θὰ κάνωμε κι' ἐμεῖς Νεφελοκοκκυγία.

Λυπήσου μας, Πρωθυπουργέ, καὶ χάθι' ἐδὼ πέρα,
κι' ἂν τοῦραντο τὰ πετεινὰ τρέφονται' στον ἄερα,
ὅμως ἐμεῖς τὴν ἐπὶ γῆς παθοῦμεν βασιλείαν,
τὴν ἐλεούσαν καθενὸς ἐπιγείον καίλειαν.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Εἶπα καλῶς πρὸς τοῦ Τύπου τὴν μεγάλην Ἐταιρίαν,
νεοσύστατον, ἀκμαίαν, καὶ σὲ πρόοδον εὐρεῖαν.
Τὸ λαμπρὸν τῆς Πρακτορείου ἔχει κότες δυνάτεις
κι' ἐν συμπονοῖα θεομιθεῖον κι' ὁ Ρωμηὸς τὸ χαίρειται.